

H' Hen Niê

H' Hen Niê người con gái R'Hadée
người con gái của rừng / của đất bản / đất quê
tôi mê cô gái này không chỉ vì cô đẹp quá
mà thêm vì cô là người không xa lạ!

Tôi không quên những ngày tôi ở Trường Sơn
Ban Mê Thuật giới nghiêm năm giờ chiều chưa hoàng hôn
người lính Thượng hoảng hồn đi tìm tôi trong phố
khi gặp tôi, nó nghiêng tai nói nhỏ:

"Chuẩn Úy về ngay không quân cảnh bắt đó nha!"
một ngày phép tôi về thành phố thần thơ
bị "điều" về đồn như một đứa bé
cũng tại em thôi...núi rừng mà diễm lệ!

Bây giờ ngắm H' Hen Niê
tôi thấy lại làng quê
thấy lại cái buồn của Má thằng Thuật
nhớ làm sao Ban Mê Thuật mưa không kịp vuốt...

Gặp chi ai trên đường Nơ Trang Long
gái Trường Sơn hai má hồng hồng
tôi lính trận bỗng nghe lòng nao núng
nghĩ nếu mình được bằng ai như mình bằng súng...

Xưa lắm rồi, nửa Thế Kỷ qua
H' Hen Niê mãi mãi không già
người con gái R' Hadée được ông Giàng đội cho Vương Miện
tôi ngắm hình em dĩ nhiên là lưu luyến...

Một Quê Hương rừng núi mịt mờ
Một Ban Mê lòng nhẹ hồng như thơ
phải chi tôi đừng là người lính bại
về lại Trường Sơn tìm lại một người con gái!

Ở với Trường Sơn...
Ở mãi không lìa!
Hai trái tim một túp lều che
Trời nắng bụi, mưa thì bùn, mặc kệ...

Trần Văn Lệ